

Tasapainoilua sääntöjen ja todellisuuden välissä

Juhani Sammallahti viihtyy judomatolla – tuomarina, ei kilpailijana



Tuomari. Himankalainen Juhani Sammallahti viihtyy judokilpailuissa paremmin tuomarin kuin kilpailijan asussa. Toukokuussa hän lähtee kilpailutuomariksi Ruotsiin.

HIMANKA, Kati Kinnunen

Himankalainen Juhani Sammallahti viihtyy judomatolla, mutta ei kilpailijana vaan tuomarina. Himangan Judoseuran perustaja ja ohjaaja kilpaili viimeksi 14-vuotiaana.

–Huomasin, ettei kilpailu ole itseäni varten. Minulla ei vain ole kilpailuviettä. Vahingossa voisin pärjätäkin, mutta lähdän kilpailuihin pitämään hauskaa ja olen tyytyväinen, kun saan vähän ottaa matsia jonkun kanssa, nauraa Sammallahti.

Ruskean vyön arvoinen judoka tuomitsee B-lisenssillä sekä alle 9-vuotiaiden E-junioreiden että aikuisten kilpailuja. A-lisenssiä hän voi näillä näkymin ha-

kea parin vuoden päästä.

TOUKOKUUSSA RUOTSIIN

Kilpailumatkoja Sammalahdelle on vuodesta 2005 lähtien kertynyt keskimäärin kymmenen vuodessa. Tänä vuonna hän on ehtinyt käydä tuomitsemassa kuusissa kisoissa, ja toukokuussa hän lähtee toisiin kansainvälisiin kilpailuihinsa Ruotsiin. Kisoihin matkaa linja-autolastillinen B-junioreita.

Kisojen yhteydessä järjestetään judoleiri, johon Sammallahti osallistuu kilpailijoiden mukana. Hänen mukaansa tuomarityöskentely ei vapauta harjoittelusta – päinvastoin. Säännöllisesti harjoitteleva tuomari säilyttää tunteen lajiin ja pystyy kilpailutilanteessa ennakoimaan ottelijoiden liikkeitä.

Sammallahden ensimmäinen Ruotsin-reissu oli

Oma mielenrauha pitää säilyttää, vaikka muilla tunteet kuohuisivat ja sata ihmistä huutaisi koko ajan korvaan.

vuosi sitten. Tuolloin Budo Nord Cupissa oli lähes tuhat kilpailijaa.

–Suomessa otteluajan päättymisestä ilmoitetaan äänimerkillä. Ruotsissa toimitsijat heittivät matolle herneussin, kun ottelu oli ohi.

– En tiennyt käytäntöä, ja meni hetken aikaa, ennen kuin tajusin, mistä on

kysymys, kun hernepussi lennähti jalkoihini, Sammallahti muistelee.

–Tuomareiden kesken hernepussihommalle hie-man naureskeltiin. Käytäntö oli kuitenkin ihan järkevä, koska samaan aikaan oteltiin usealla eri matolla.

RAUHALLISUUS RATKAISEE

Tuomareiden keskinäinen huumori ja hyvä henki ovat yksi syy siihen, miksi Sammallahti mielellään ottaa tuomaripestejä vastaan.

–Tuomarina toimiminen ei ole kaikkein kiitellyintä hommaa, mutta se sopii minun luonteelleni. Tuomarointi on tasapainoilua sääntöjen ja hallitsemattoman todellisuuden välillä. Oma mielenrauha pitää säilyttää, vaikka muilla tunteet kuohuisivat ja sata ihmistä huutaisi koko ajan korvaan.

Kilpailijoiden otteita seuraava aina kolme silmäparia: yksi tuomari on matolla ja kaksi kulmissa. Videotarkistusmahdollisuus on tulossa myös judokisoihin, mutta Juhani Sammalahden mukaan vastuu ratkaisusta on jatkossakin tuomarilla. Protesteja lajissa tehdään harvoin.

–Kilpailijat eivät mussuta tuomarille, sillä he tietävät, että se tietää heti hylkyä. Eivätkä valmentajatkään yleensä protestoi, Sammallahti toteaa.

Hyvin menneestä kilpailusta ei satele kiitosta tuomarikolmikolle. Huonosta tuomarityöskentelystä palautte sen sijaan tulee välittömästi.

–Tuomarin kannalta ikävimpiä ovat ne ottelut, joissa kilpailijat eivät syystä tai toisesta saa oikein mitään aikaiseksi. Tuomarin täytyy vain ratkaista ottelu, vaikka kumpikaan otteli-

joista ei olisi varsinaisesti ansainnut voittoa.

TUORETTA TIETOA KILPAILIJOILLE

Juhani Sammallahti teki Suomen Judoliiton tuomarikomissiolle viime syksynä käännöstyön ja oli näin mukana auttamassa lajin kilpailusääntöjen tarkistamisessa. Siinä sekä laadittiin uusia sääntöjä että tarkennettiin jo olemassa olleita sääntöjä. Toteutuksen pohjana käytettiin USA:n judoliiton vastaavaa ohjetta.

Sammallahti uskoo, että on seuran etu, jos sen riveistä löytyy aktiivinen tuomari. Kilpailijat saavat näin ajantasalla olevaa tietoa.

–Varsinkin aikuisten sarjoissa mietitään taktiikkapuoltakin, ja silloin on hyvä, että tuomarilta voi kysyä viimeisimmät tulokset.